

Tükürün

– Mecit Aktürk · 16 Ocak 2016

*****

*****

*****

***

Susarsam kalem küser, hakikat yara alır...

Susarsam sözler eksik, şiirler yarım kalır...

Susarsam mazlum mahzûn, zâlim mesrûrdur, kesin

Vatanıma düşmansa hasmıyım herkesin!

Yurdumu kuşatmışken dört bir cenahtan "hayın"

Ses vermezse bu kalem, öldüğümü anlayın...

***

İ H A N E T - B İ L D İ R İ S İ

Sen, bu Vatan uğruna canından geçen yiğit!

Sen, onurum, gururum; Sen Ey Şanlı Mücahit!

Kim bilir kaç kahpeyi koynunda saklarken sis

Sen, Ey çakal inine korkusuz dalan Polis!

Hayaller vurgun yemiş, ederken bir bir sükût!

Sen, Ey ye'si kahreden, çiçek açan son umut!

Sarılmış gidiyorken kefenine sen yine

Saldıran var içerden; ihmâle mi geldin ne?

Gam çekmezdi şu gönlüm "biz"den olsa birisi

Bu düpedüz alçaklık; "ihânet bildirisi"

Hatayı ikrâr ile nedâmet varken tez el

Yediği halttan memnun, sırtıyor müptezel.

Kimi Prof'muş, sözde, kimi sanatçı, artist

Bir de üç-beş deistle, beş-on marksist, ateist.

Yere batsın titriniz, hem varsa, payeniz de
Tanıdık hâinleri, öğrendik sayenizde.

Çiçekten öz toplarken elin eşşek arısı
Çec nedir bilmez bizde "AYDIN"ın soytarısı

Yırtılmış ar libası, akledip yama etmez
Bilmez ki "insan"lığa bir tek diploma yetmez.

Yapınızın gereği; vallahi demem " durun! "
Kızmaya değmezsiniz; duyun, bilin, kudurun!

Henüz daha yerdeyken, minik bedenler, cansız!
Katile sözün yok mu, ey edepsiz, vicdansız?

Kimdir mayın döşeyen, her yeri yakıp yıkan?
Kimler hendekler kazıp, huzura kurşun sıkan?

Cânice saldıran kim; zevk duyarak, hedefsiz
Güvenlik güçleri mi? Söylesene şerefsiz!

Vukuatla doluyken katillerin defteri
Katil "devlet", öyle mi? Hadi ordan müfteri!

Meçhul değil bize, kim, teröre sırt yaslayan
Hata yapar, Yurdumu, Irak'la kıyaslayan!

Ey sabırla sınıanan, çileli kavm-i Necip!
Doğrul artık yerinden, ayaklan, durma garip!

Silkelen ki bileyim hangi kanaattesin
Silkelen ki bileyim; ölmedin, hayattasın

Gördün ya düşmanını, tıynet-i evsâfını
Belli etme vaktidir, millet için, safını.

"Elimden ne gelir ki? " deme, uzat elini

Birlikte kıracağız bu terörün belini.

Biz ki Kürd'ü Türk'üyle bir elde tırnak-etiz
Biz ki, Çanakkale'de, destan yazmış milletiz.

Yine tarih yazarız; birlikte, aynı ruhla
Yine başa çıkarız her (m)illet, her güruhla

Varsın Vatana-düşman namerde-maşa olsun
Varsın kalemler hoyrat, gayretler boşa olsun

Madem ki mâmül böyle, bozuk eldeki ürün
Feyz alarak Akif'ten, her fırsatta tükürün!

Önem kesbetti sayıp, bakıp küsuratlara
Tükürün, kaşı çatık, karanlık suratlara!

Tükürün Türk'e hasım, milletinden geriye!
Tükürün, Türk'e tuzak alçakça bildiriye!

Tükürün, ecdadıyla, ahdini yırtanlara
Tükürün, "Aydın"lığı titriyle tartanlara

Tükürün milletine tepeden bakanlara
Tükürün kaleminden leke bırakanlara...

Ki, görsün, salya saçan, tasmamız arsız, ipsiz
Ne emânet bu Bayrak, ne bu Vatan sahipsiz!

Siz, Ey karlı dağların korku bilmez erleri!
Siz, Ey Necip Milletin en mümtaz neferleri!

Sütü bozuk soysuzlar varsın kursun hergün dar
Emîn olun bu millet size sonsuz minnettâr.

"Âsım'ın nesli" deyip düş kurarken her gece
Silopi'den ses geldi; haykırdı Cizre, Lice

Gün oldu kırk cengâver bir sürüye yettiniz

Türk'e kefen biçene dünyayı dar ettiniz

Nusaybin'de, Eruh'ta, Sur'da hep sizi gördüm
Her kırılan fıdanda şehâdet izi gördüm.

Lâkin, tuzak çok sinsi, piyon çoksa leş bitmez
Burası Ortadoğu! Burada kalles bitmez.

Sabrettik bugüne dek, istedik ki kan dursun
İllâ savaş diyene, ne diyelim; buyursun!

Hayâli dahi abes; hasmıma haram zafer
Düşmeden en son kal'a, can vermeden son nefer.

Mecit AKTÜRK